

Dobrý den Vážený pane prezidente.

Dovolte mi, abych se Vám představil. Jmenuji se Jiří Černoorský a patřím mezi ty, jak se říká, sedmdesáté silné ročníky. Tedy jsem se narodil v době, kdy se naše země jmenovala Československo. A mám, tak jako vy, jistou zkušenost a srovnání doby před listopadem 89 a té dnešní. Nejprve se Vám chci omluvit, že můj dopis bude možná trochu více osobní.

S Vaším dovolením Vážený pane Prezidente, bych také rád pozdravil i Vaši paní Ivanku. Tento dopis je totiž určen Vám oběma. Jste totiž rodina. Táta a máma. Máte krásnou dceru. Která vám zajisté dělá radost a kterou milujete. Troufnu si říci, že tak to vidí všichni lidé této země, kteří vás mají rádi. Pro nás všechny – mámy, táty jste velkým příkladem.

Pane prezidente, proč jsem se Vám a vaší paní rozhodl napsat a tento dopis se pokusil předat osobně? Mám k tomu dva důvody. Jednak jsem v roce 2016 ztratil veškeré iluze o některých lidech ve vaší prezidentské kanceláři. Po jednom hovoru s panem Jiřím Ovčáčkem na Barrandově jsem pochopil, že se k Vám dopis nás občanů nedostal a tak jste se ani nedozvěděl, od koho byla ta velká kytice růží v předsálí.

Druhý důvod proč Vám Vážený pane prezidente, Vážená paní Ivanko píši, je tento. Jsem, tak jako vy a miliony dalších lidí této země, rodič. Jsme táta krásné dcery, jsem již i dědeček krásného dvou a půl ročního malého prince, mého vnoučka. Mám také úžasného synovce. Miluji je. Tak jako vy, Jako táta a máma určitě milujete svoji dceru. To je hlavní důvod proč tento dopis. Rodina je dnes víc, než kdy jindy v minulosti ohrožena. Opravdu bohužel nepřeháním.

Vážený pane prezidente, součástí tohoto dopisu je ROZBOROVÁ ZPRÁVA ISTANBULSKÉ ÚMLUVY. Ta byla společností představena jako souhrn návrhů opatření proti „NÁSILÍ NA ŽENÁCH“. A právě v tomto jejím pojetí se skrývá obrovské nebezpečí. On totiž žádný slušný a rozumný člověk proti takovému návrhu nemůže nic namítat. Chránit ženu je prvořadý zájem společnosti a především povinnost každého muže.

Vím, že jste již měl možnost se s touto úmluvou seznámit. A teď se omlouvám, Vážený pane prezidente, ale nevěřím, že byla pro Vás zpracována objektivně. Protože, jinak byste určitě neřekl, že v ní neshledáváte nic špatného, tato úmluva je totiž velice nebezpečná, co se týče tradiční rodiny. A otvírá takzvaně brány pro věci, které ani nechci ani přestavit.

Vážený pane, náš prezidente. Z celého srdce Vás prosím a věřte, a myslím to zcela vážně, nepíši ani omylem jen za sebe. Dovolím si tvrdit, že píši i za další a další tisíce lidí této země, kteří vědí, co se za ISTANBULSKOU ÚMLUVOU skutečně skrývá. Tedy prosím Vás, opravdu z celého srdce Vás prosím. Přečtěte si s Vaší paní Ivankou přiloženou závěrečnou Rozborovou zprávu o Istanbulské úmluvě. Myslím si totiž, že pohled paní Ivanky je velice důležitý. Protože ženy jsou, co se týče lásky a citů k dětem to nejdůležitější na tomto světě.

Vážený pane prezidente. Tuto rozborovou zprávu zpracovali skvělí lidé, kteří tomu, abych ji vám mohl předat, obětovali spoustu svého volného času. Mnoho dalších lidí s nimi spolupracovalo. Tito lidé jsou například můj veliký kamarád Zdeněk Chytra, dále paní Ivana Schneiderová, která založila spolek TRADIČNÍ RODINA a po celé zemi dělala osvětu na petičních stáncích. A další a další lidé, kteří stojí za kampaní proti přijetí této úmluvy. Proti této šílenosti.

Vážený pane prezidente, Vážená paní Ivanko. Prosím vás oba, za moc a moc lidí. Přečtěte si prosím přiloženou rozborovou zprávu. A zvláště prosím, věnujte svoji pozornost, závěru této rozborové zprávy. Jsou zde uvedeny důvody zástupců zemí, které Istanbulskou úmluvu odmítli ratifikovat, nebo k ní dodali pozměňovací návrhy, které byli zamítnuty. Jste oba dva lidé, kteří mají velkou moc. Moc

vyřčeného slova. Nedopustíte, prosím šílenost, která dnes již velice negativním, spíše naprosto destruktivním způsobem rozkládá rodinu a vlastně celou společnost. Opravdu nepřeháním a zpráva to dokládá.

Velmi se omlouvám, Vážený pane prezidento za to, že tento dopis je napsán tímto způsobem. Nedovolil bych si to, kdyby se nejednalo o tak závažnou věc. Věc, jako je rodina, naše děti a jejich budoucnost. Z veškerou úctou moc děkuji, Vám oběma za váš víc než drahocenný čas.

S uctivým pozdravem Jiří Černohorský, táta a děda.